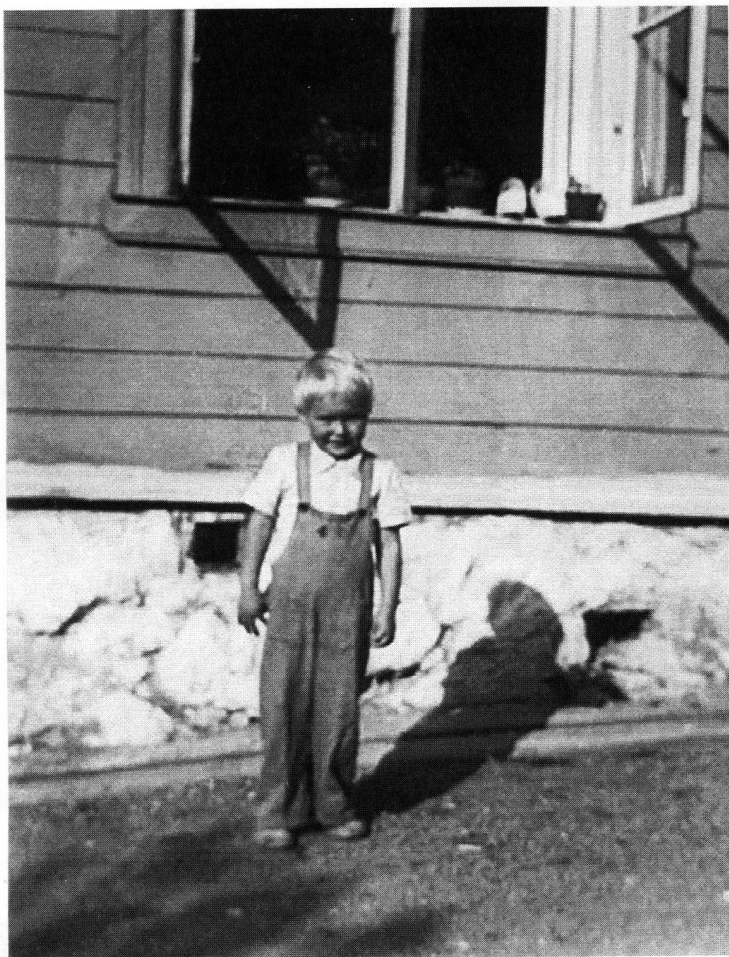

En av våra Dalaröprofiler

Troget går han varje morgon nedför trapporna och öppnar upp Anders Franzéns sjöbod, drar undan fönstergardinerna, sätter upp flaggan och lämnar ytterdörren på krok så att besökarna ska kunna kika in genom pansarglasdörren. Det har han gjort i många år, Bengt Johnson, och som erkänsla för detta är han hedersmedlem i vår förening.

Han öppnar inte varje dag, det ska vara bra väder. Vid regn vill han inte riskera att det smyger in vatten och förstör något i boden. Bengt är rädd om vår kulturskatt.

Hans omsorger gäller också pyntet kring stugan. Alltid välklippta häckar och en blomma i krukan vid dörren. Så ville Anders ha det, säger han.

Bengt som fyraåring utanför sommarbostaden i Societetshuset.

Sjuttio somrar på Dalarö

Bengt kom första gången till Dalarö 1940, som nyfödd. Föräldrarna hyrde då i bottenvåningen på Societetshuset för att vara nära Bengts mormor som bodde som änka i Solglittret vid Wallinvägen. Morfar Carl Löfwander drev Vinterhotellet (nuv.

Strand Hotel) och Sommarhotellet (rivet sedan länge) på andra sidan hamnplan. Han dog 1917 och mormor drev rörelsen vidare några år.

Bengts familj hyrde senare sommarbostad på flera ställen på Dalarö, bl.a. på nuvarande Hotel Bellevue. I bostaden där ingick nuvarande Kungarummet som sovrum och den storslagna terrassen utanför.

Flera år bodde dom i det höga, blekgröna huset bakom "Pizzerian" vid Odinsvägen 19. Bengts far döp-

Katten Pelle II är det bästa jag har, säger Bengt.

te huset till "Babels torn". I huset mot gatan drev Runar Carlsson handel och hans son Leif blev bästa kompis med Bengt. Grabbarna upplevde Dalarö tillsammans i vått och torrt. Ibland busade dom litet förstås. Dom snodde jordgubbar och blev bortjagade med påk från ett stort jordgubbsland som låg där nuvarande vårdcentralen ligger.

En episod som Bengt med ett fniss berättar är när en välkänd sommargäst på Dalarö, Åke Söderblom, jättepulär skådespelare och revyartist vid ett tillfälle stod och läste tidningarnas löpsedlar utanför nuvarande bankhuset. Bengt gick på andra sidan gatan och satte igång att vissla en slagdänga ur "Flottans kavaljerer", en av Söderbloms succéfilmer. Söderblom snurrade runt, upptäckte Bengt och vinkade glatt åt honom.

Tykö pensionat var ett mycket uppskattat pensionat bland flera på Dalarö på den tiden.

Mat på pensionat

Under sjutton somrar åt familjen sina luncher och middagar på Tykö pensionat som låg utefter Odinsvägen mellan nuvarande Dalarö Lanthandel och hyresfastigheterna mot torget. Middagen serverades kl. 18.00 varje kväll och om Bengt var ute och lekte och glömde bort sig så blev han påmind om tiden när ångbåten Saltsjöns ångvissla ljud för ankomsten

till Hotellbryggan. Bengt kunde ibland tjäna en slant genom att rensa ogräs i pensionatsträdgården. Lönen var tjugofem öre i timmen.

Hästen Lärkan

En gång i veckan levererades is med häst och vagn till pensionat och privathushåll med isskåp. Det var sötvatten-is från Oskar Törngren på Bruket och kusken hette Ivar. Bengt brukade ge hästen "Lärkan" litet knäckebröd eller sockerbitar så när hon på håll fick syn på Bengt så gnäggade hon alltid. En gång fick Bengt som liten pojke ta tömmarna och köra hem ekipaget. Han var rädd för att inte klara det men Lärkan behövde inte någon lotsning, hon hittade hem själv.

Bästa läge

Nu bor Bengt sedan många år året runt i det hus som pappa köpte till familjen år 1957, den röda lilla stugan ovanför Anders Franzéns trappor. Mitt emellan Societetshuset och prästgården med utsikt över Fiskarhamnen och Dalaröström har huset bästa tänkbara läge. Huset har en ursprungligen timrad kärna och vad man vet bodde här en mästrelots Gabriel Jakobsson redan år 1796. Om du är osäker vilket hus det är när du går förbi så kolla häcken, den är alltid välklippt!

Bengts hus heter Tullebo efter mamma som kallades Tullan.